

சங்க இலக்கியம் : அகம்
அகநானூறு - 15 பாடல்கள்

அலகு 3

குறிஞ்சி	:	12, 42, 58
முல்லை	:	164, 284, 364
மருதம்	:	76,106, 166
நெய்தல்	:	50, 80, 140
பாலை	:	123,135, 161

12. குறிஞ்சி

(பகற்குறி வாராநின்ற தலைமகன் தோழியாற் செறிப்பறிவுறுக்கப்
பட்டு, இரவுக்குறி வாரா வரைவல் என்றாற்கு, அதுவும் மறுத்து வரைவு
கடாயது.)

யாயே கண்ணினும் கடுங்கா தலளே //
எந்தையும் நிலனுறப் பொறாஅன்/சீறடிசிவப்ப /
எவனில குறுமகள் இயங்குதி என்னும்/
யாமே, பிரிவின் றியைந்த துவரா நட்பின் /
இருதலைப் புள்ளிகள் ஒருயி ரம்மே/ 5
ஏனலங் காவலர் ஆணா தார்த்தொ றுங் /
கிளிவிளி பயிற்றும் வெளிலாடு பெருஞ்சினை /
விழுக்கோட் பலவின் பழுப்பயன் கொண்மார் /
குறவர் ஊன்றிய குரம்பை புதைய /
வேங்கை தாஅய தேம்பாய் தோற்றம் | 10
புலிசெத்து வெரீஇய புகர்முக வேழம்

1. அகம்: 185

3. தொல். அகத்: 13

2. தொல். அகத்: 15

4. தொல் அகத்:15

மழைபடு சிலம்பிற் கழைபடப் பெயரும்/
நல்வரை நாடநீவரின்
மெல்லியல் ஒருந் தான்வா ழலேளே.

-கபிலர்

(சொ-ள்.) 1-5. யாயே கண்ணினும் கடுங் காதலள்-எம் தாய் தன் கண்ணினும் இவள்பால் மிக்க காதலுடையாள், எந்தையும் நிலன் உறப் பொறாஅன்-எம் தந்தையும் (இவன் எங்கேனும் செல்வது காணின்) நிலத்தே இவள் அடி பொருந்தி நடக்கப் பெறாதவனாகி, இல குறுமகள்-ஏடி! இளைய மகளே!, சீறடி சிவப்ப-நின் சிறிய அடி சிவப்புற, எவன் இயங்குதி என்னும்-என் செயச் செல்கின்றாய் என்று கூறும், யாமே-யாங்களும், பிரிவு இன்று இயைந்த துவரா நட்பின்-பிரிதலில்லாது கூடிய உவர்த்தலில்லாத நட்பினால், இருதலைப் புள்ளி ஓர் உயிரம்- இருதலைப் பறவையைப் போல இரண்டு உடற்கு ஓர் உயிரினம் ஆவேம்.

6-14. ஏனல் அம் காவலர் ஆனாது ஆர்த்தொறும்-தினைப் புனம் காக்கும் மகளிர் ஓயாது ஆர்க்குந்தோறும், கிளி விளி பயிற்றும் வெளில் ஆடு பெருஞ்சினை-கிளிகள் தம் இனத்தை அழைக்கும் அணில் ஆடும் பெரிய கிளைகளில் விழுக்கோள் பலவின் பழுப்பயன் கொண்டார் - பெரிய காய்களைக் கொண்ட பலாமரத்தின் பழமாய பயனைக் கொள்ளுதற்கு, குறவர் ஊன்றிய குரம்பை புதைய-குறவர்கள் நாட்டிய குடிசை மறைய, வேங்கை தாய தேம்பாய் தோற்றம்-தேன் ஒழுகும் வேங்கைப் பூக்கள் பரந்த தோற்றத்தை, புலி செத்து வெரீஇய புகர்முக வேழம்-புலியென்று கருதி அஞ்சிய புள்ளிகள் பொருந்திய முகத்தினை யுடைய யானை, மழை படு சிலம்பில் கழைபடப் பெயரும்-மேகம் பொருந்திய பக்கமலையிலுள்ள மூங்கில்கள் முறிபடப் பெயர்ந்து செல்லும் நல்வரை நாட - நல்லமவை பொருந்திய நாடனே, நீவரின் - நீ இரவுக்குறி வரின், மெல்லியல் வாழலள்- மென்மைத் தன்மை வாய்ந்த இத் தலைவி உயிர் வாழ்ந்திராள்.

(முடிபு) வரை நாட! யாய் காதலள்; எந்தை எவன் இயங்குதி என்னும் யாம் ஓர் உயிரம்; நீ வரின் மெல்லியல் வாழலள்.

கிளி விளிபயிற்றும் நல்வரை எனவும், வேழம் பெயரும் நல்வரை எனவும் கூட்டுக.

'இவ்வாறு வருவன குறித்த பருவம். பிழைத்துழி என்று கொள்ள' எனவும் கூறினர், இளம்.

42. குறிஞ்சி

(தலைமகள் வரைவு மலிந்தமை தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது.)

மலிபெயற் கலித்த மாரிப் பித்திகத்துக்
 கொயலரு நிலைய¹ பெயலேர் மணமுக்கைச்
 செவ்வெரி நூறமுங் கொழுங்கடை மழைக்கண்
 தளிரேர் மேனி மாஅ யோயே
 நாடுவறங் கூர நாஞ்சில் துஞ்சக் 5
 கோடை நீடிய பைதறு காலைக்
 குன்றுகண் டன்ன கோட்ட யாவையுஞ்
 சென்றுசேக் கல்லாப்³ புள்ள உள்ளில்!
 என்றாழ் வியன்குளம் நிறைய வீசிப்
 பெரும்பெயல் பொழிந்த ஏம வைகறைப் 10
 பல்லோ ருவந்த உவகை எல்லாம்
 என்னுட் பெய்தந் தற்றே சேணிடை
 ஓங்கித் தோன்று முயர்வரை
 வான்தோய் வெற்பன் வந்த மாறே.

-கபிலர்

(சொ-ள்.) 1-4. மலி பெயல் கலித்த-மிக்க பெயலாலே தழைத்த, மாரிப் பித்திகத்து-மாரிக் காலத்துப் பூப்பதாய் பித்திகத்தின், கொயல் அரும் நிலைய-மிகுதியால் கொய்தல் இயலா நிலைமையையுடைய, பெயல் ஏர் மண முக்கை-மழைக்கு எழுச்சி பெற்ற மணம் தங்கிய அரும்பின், செவ் வெரிந் உறமும்-சிவந்த பின்புறத்தை ஒக்கும், கொழுங்கடை மழைக்கண்-வளவிய கடையினையுடைய, குளிர்ந்த கண்ணினையும், தளிர் ஏர் மேனி-தளிரை யொத்த அழகிய மேனியையும் உடைய, மாஅயோயே-மாமை நிறத்தை யுடையவளே!,

12-4. சேண் இடை ஓங்கித் தோன்றும்-நெடுந்தாரத்தே உயர்ந்து தோன்றும், உயர்வரை-உயர்ந்த பக்கமலைகளையுடைய, வாய்தோய், வெற்பன்- வானளாவிய பெருமலையை யுடைய தலைவன், வந்த மாறே-வரைவு மலிந்து வந்தமையானே (அது கண்ட என் மகிழ்ச்சி);

(பாடம்) 1. நிலையிய. 2. சேர்கல்லா. 3. புள்ளில்

5-6. நாடுவறங்கூர நாஞ்சில் துஞ்ச-மழை பெய்யாமையால் நாட்டில் வறுமைமிகக் கலப்பை தொழிலற்று ஒழிய, கோடை நீடிய பைது அறுகாலை-கோடை நீண்ட பசுமையற்ற காலத்தே;

7-9. குன்று கண்டன்ன கோட்ட-குன்றங்களைக் கண்டாற் போலும் பெரிய கரைகளை யுடையனவும், சென்று சேக்கல்லாப் புள்ள-நீரின்மையின் பறவைகள் வந்து தங்குதலில்லாதனவும், உள்இல் என்றாழ் வியன் குளம் யாவையும்-உள்ளே நீர் இல்லாதனவும் வெப்பம் மிக்கனவுமாகிய பெரிய குளங்களெல்லாம்;

9-10. நிறைய வீசிப் பெரும் பெயல் பொழிந்த-நிறையும்படி உதவிப் பெரிய மழை பொழிந்து விட்ட, ஏம வைகறை-இன்பம் மிக்க விடியற்காலத்தே, பல்லோர் உவந்த உவகை யெல்லாம்-அதனைக் கண்ட பல்லோரும் மகிழ்ந்த மகிழ்ச்சியை யெல்லாம், என்னுட் பெய்தந் தற்றே-ஒரு சேர என்னுள்ளே பெய்து வைத்தாற் போலும்.

(முடிபு) மாயோய்! வெற்பன் வந்த மாறே, (என் மகிழ்ச்சி) பெரும் பெயல் பொழிந்த ஏம வைகறை, பல்லோர் உவந்த உவகை யெல்லாம் என்னுட் பெய்தந்தற்று.

(வி-ரை.) பித்திகம், மாரிக்காலத்தே தழைத்து அக் காலத்து அந்தியில் மலர்வது, அதன் மலரின் புறம் சிவப்பாயிருத்தலின் செவ்வரி படர்ந்த கண்ணிற்கு உவமை; இதுவே பிச்சி என்று வழங்கப் பெறுவது. நின் மழைக்கண்ணும் தளிர் மேனியும் வேறுபட்டு வருந்தாமல் வரைவொடு வந்தார் என்பது குறிக்கத் தோழி தலைவியை அங்ஙனம் விளித்தனள். வந்தமையால் எழுந்த மகிழ்ச்சி என எழுவாய் வருவித்து முடிக்கப்பட்டது.

சென்று சேக்கல்லாப் புள்ள-சென்று தங்காத பறவைகளை யுடைய; பறவைகள் சென்று தங்காத என்றபடி; இது கேடில்லாதவன் என்பதனை, இல்லாத கேட்டையுடையவன் என்பது போல நின்றது. ¹'அருங்கேடன்' என்பதனைச் சென்று சேக்கல்லாப் புள்ள வுள்ளில், என்றாழ் வியன்குளம்' என்பது போலக் கொள்க.' எனப் பரிமேலழகர் உரைத்ததுங் காண்க. சேக்கல்-தங்கல். கோட்ட, புள்ள, குளம் என்க. வரை-மூங்கிலுமாம். மாறு-மூன்றாம் வேற்றுமைப் பொருள் படுவதோர் இடைச் சொல்; ²'அனையை யாகன் மாறே' என்பதுபோல.

1. குறள் : 210

2. புறம் : 4

58. குறிஞ்சி

(சேட்படுத்து வந்த தலைமகற்குத் தலைமகள் சொல்லியது.)

இன்னிசை உருமொடு கனை துளி தலைஇ
மன்னுயிர் மடிந்த பாணாட் கங்குல்
காடுதேர் வேட்டத்து விளிவிடம் பெறாஅது
வரியதள் படுத்த சேக்கைத் தெரியிழைத்
தேனாறு கதுப்பிற் கொடிச்சியர் தந்தை

5

கூதிரிற் செறியுங் குன்ற நாட
வனைந்துவரல் இளமுலை ஞெழுங்கப் பல்லூழ்
விளங்குதொடி முன்கை வளைந்துபறஞ் சுற்ற
நின்மார் படைதலின் இனிதா கின்றே
றும்மில் புலம்பினும் உள்ளதொறு நலியும்

10

1. நாலடியார் : 61.

2. நல்வழி: 30.

3. சீவக : 192.

தண்வரல் அசைஇய பண்பில் வாடை
பதம்பெறு கல்லா திடம்பார்த்து நீடி
மனைமரம் ஓசிய ஒற்றிப்
பலர்மடி கங்குல் நெடும்புற நிலையே.

-மதுரைப் பண்டவாணிகன் இளந்தேவனார்

(சொ-ள்.) 1-6. கூதிர்-கூதிர்க்காலத்தில், இன்னிசை உருமொடு கனைதுளி தலைஇ-இனிய ஓசையுடைய இடியுடன் மிக்க மழை பெய்திட, மன்னுயிர் மடிந்த பானாள் கங்குல்-நிலைபெற்ற உயிர்களெல்லாம் துயின்ற பாதியிரவில், தெரியிழை தேன்நாறு கதுப்பின் கொடிச்சியர் தந்தை-ஆராய்ந்தெடுத்த அணிகளையும் தேன் நாரும் கூந்தலினையுமுடைய குறத்தியர் தந்தைமார், காடுதேர் வேட்டத்து-காட்டில் விலங்குகளை ஆராயும் வேட்டையில், விளிவிடம் பெறாது- துயிலும் இடம் பெறாமல், வரி அதன் படுத்த சேக்கை - புலித்தோலினை விரித்துள்ள படுக்கையில், இல்செறியும்-இல்லிலே வந்து தங்கியிருக்கும், குன்ற நாட-மலைகள் பொருந்திய நாட்டிக் தலைவனே;

10-4. நும் இல் புலம்பின் நும் உள்ளுதொறும் நலியும்-நும்மைப் பிரிந்திருக்கும் தனிமையில் நும்மை நினைந்துநீதொறும் வருந்தா நிற்கும், தண்வரல் அசைஇய-குளிர்ச்சியுடன் அசைந்து வருதலையுடைய, பண்பில் வாடை-இனிய பண்பில்லாத வாடைக்கு, பதம் பெறுகல்லாது-குறித்த பருவத்தில் நும் வருகையைப் பெறாது, இடம் பார்த்து நீடி-நீர் வருங்காலத்தை நோக்கித் தாழ்ந்து, மனைமரம் ஓசிய ஒற்றி-மனைமரம் முறிய வலித்து, பலர் மடி கங்குல்-பலரும் துயின்ற இரவில், நெடும் புற நிலை-நெடுங்காலம் புறத்தே நின்று கொண்டிருக்கும் எமது நிலை;

7-9. வளைந்து வரல் இளமுலை நெருமுங்க-பண்ணினாற்போல் எழும் இளமுலைகள் அழுந்த, பல்லூழ்-பன்முறை, விளங்குதொடி முன்கை வளைந்து புறம் சுற்ற-விளங்கும் தொடிகளை யணிந்த முன்கை வளைந்து புறத்தினைச் சுற்றிக் கொள்ள, நின்மார்பு அடைதலின்-நின் மார்பை முயங்குதலினும், இனிதாகின்று-இனியதாயிற்று.

(முடிபு) குன்ற நாட! நும் உள்ளுதொறும் நலியும் வாடைக்கண். பதம் பெறுகல்லாது நீடி ஒற்றிக் கங்குலில் நிற்கும் புறநிலை, இளமுலை நெருமுங்க முன்கை புறஞ்சுற்ற, நின்மார் படைதலின் இனிதாகின்று.

கொடிச்சியர் தந்தை, கூதிர்க் காலத்து, கங்குலில், வேட்டத்து, விளிவிடம் பெறாது சேக்கையில் இற்செறியும் குன்ற நாடு என்க.

(வி-ரை.) தலைஇ-பெய்து; பெய்ய எனத் திரிக்க. காடுதேர்-காட்டில் விலங்குகளைத் தேரும் என ஒரு சொல் வருவித்துரைக்க. விளிவிடம்-முடிவிடமுமாம். தந்தை-தந்தையர் என்க. வளைந்து விரல்-வளைந்தாற் போல் வரல், வளைதல்-இயற்றுதல். வரல்-வளர்தல். இடம் பார்த்து; இடம்-காலம். ஒற்றி நிற்கும் நிலையென விரித்துரைக்க.

எல்லோரும் இனிது உறங்கும் கங்குவில் தான் உறக்கமின்றி இங்ஙனம் நிற்கும் நிலை இனியதாயிற்றென்று தலைவி கூறினும், குறிப்பினால், வாடையால் எய்திய வருத்தத்தை உணர்த்தினாள் ஆவள் என்க. கொடிச்சியர் தந்தையர் தாம் செய்தொழிற்கு இடம் பெறாது கூதிர்க் காலத்து இல்லிலே செறியும் குன்ற நாட என்றது, புறத்து வினையில்லாக் காலத்து எம்மை நினைக்கின்றாய் என்னும் குறிப்பிற்று.

(மே-ள்.) ¹'மறைந்தவற் காண்டல்' என்னுஞ் சூத்திரத்து, 'பெற்றவழி மலியினும்' என்பதற்கு இச் செய்யுளை எடுத்துக் காட்டினர், நச்.

²'வினையிர் மெலிலிடத்து' என்னுஞ் சூத்திரத்து, உயிர் மெலிந்த விடத்துப் புணர்ச்சி நிமித்தமெனக் கூறப்பட்டவை யின்றியும் புணர்ச்சி நிகழ்ந்ததற்கு, 'வளைந்துவரல்... இனிதா கின்றே' என்னும் பகுதியை எடுத்துக் காட்டினர், பேரா.

59. பாலை

(தலைமகன் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட கிழத்திக்குத் தோழி சொல்லியது.)

தண்கயத் தமன்ற வண்டுபடு துணைமலர்ப்
பெருந்தகை இழந்த கண்ணினை பெரிதும்
வருந்தினை வாழியர் நீயே வடாஅது
வண்புனல் தொழுநை வார்மணல்அகன்றுறை
அண்டர் மகளிர் தண்டழை உடையர்
மாஞ்செல மிதித்த மாஅல் போலப்
புன்றலை மடப்பிடி உணீஇயர் அங்குழை
நெடுநிலை யாஅம் ஒற்றி நனைகவுள்
படிஞ்சியிறு கடியும் களிநே தோழி

5

1. தொல். களவு: 20.

2. தொல். மெய்ப்பு : 20.

என்றுரைக்க. என்னாது வந்தனை எனக் கூட்டுக.

164. முல்லை

(பாசறைக்கண் இருந்த தலைமகள் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.)

கதிர்கை யாக வாங்கி ஞாயிறு
பைதறத் தெறுதலிற் பயங்கரந்து மாறி
விடுவாய்ப் பட்ட வியன்கண் மாநிலம்
காடுகவின் எதிரக் கனைபெயல் பொழிதலின்
பொறிவரி யினவண் டார்ப்பப் பலவுடன்

5

நறுவீ முல்லையொடு தோன்றி தோன்ற
¹வெறியேன் றன்றே வீகமழ் கானம்
எவன்கொல் மற்றவர் நிலையென மயங்கி
இகுபனி உறைக்குங் கண்ணொடு ²இனைபாங்கு
இன்னா துறைவி தொன்னலம் பெறாஉம்

10

இதுநற் காலங் காண்டிசின் பகைவர்
மதில்முகம் முருக்கிய தொடிசிதை மருப்பில்
கந்துகால் ஒசிக்கும் யானை
வெஞ்சின வேந்தன் வினைவிடப் பெறினே.

-மதுரைத் தமிழ்க்கூத்தன் நாகன்றேவனார்

(சொ-ள்.) நெஞ்சே!

11-4. பகைவர் மதில் முகம் முருக்கிய தொடி சிதை மருப்பின்-
பகைவரது மதிற்கதவினைச் சிதைத்த பூண்சிதைந்த கோட்டினை
யும், கந்து ஒசிக்கும் கால் யானை-கட்டுத் தறியினை ஒடிக்கும்
காலினையு முடைய யானைகளையுடைய, வெம் சின வேந்தன்
வினைவிடப்பெறின்-கொடிய சினத்தினையுடைய நம் வேந்தன்
இப் போரினை முடிக்கப் பெறின்;

(பாடம்) 1. வெறி வென்றன்றே. 2. 9-10. இனையா வின்னாது.

1-7. ஞாயிறு கதிர் கையாக வாங்கி-ஞாயிறு தன் கதிரே கையாக ஈரத்தினைக் கவர்ந்து, பைது அற தெறுதலின்-பசுமையறக் காய்தலின், பயம் கரந்து மாறி-நீர் இல்லையாகி ஒழிய, விடுவாய்ப்பு பட்ட-பிளத்தல் பொருந்திய, வியன் கண் மாநிலம்-மிக்க இடம் வாய்ந்த பெரிய புவியிலே, காடு கவின் எதிர-காடு (பண்டை) அழகினை எய்தகனை பெயல் பொழிதலின்-மிக்க மழை பொழிந்தமையால், பொறிவரி இனவண்டு ஆர்ப்ப-பொறிகளையும் வரிகளையும் உடைய கூட்ட மாய வண்டுகள் ஆரவாரம் செய்ய, நறுவீ முல்லையொடு தோன்றி பல உடன் தோன்ற-நறிய முல்லைப்பூவுடன் செங்காந்தள் பூவும் வேறு பல பூக்களும் ஒருங்கு மலர, கானம் வீ கமழ் வெறி ஏன்றன்று-காடு மலர் நாரும் நாற்றம் பொருந்தியது;

8-11. அவர்நிலை எவன்கொல் என மயங்கி-நம் தலைவர் நிலை என்னாயிற்றோ என மயங்கி, இகு பனி உறைக்கும் கண்ணொடு-தாமும் நீரினைச் சிந்தாநிற்கும் கண்களுடன், ஆங்கு இனைபு இன்னாது உறைவி-மனையின்கண் வருந்தி இன்னாமையுடன் வதிவாளாய தலைவி, தொல் நலம் பெறாஉம் நல்காலம் இது காண்டிசின்-(நம்மைக் கண்டு) பழைய நலத்தினை அடையும் நல்ல காலம் இதுவாகும் காண்பாயாக.

(முடிபு) நெஞ்சே! வெஞ்சின வேந்தன் வினைவிடைப் பெறின், மாநிலம் காடு கவின் எதிர்ப் பெயல் பொழிதலின் கானம் வெறி ஏன்றன்று; அவர் நிலை யாதோ என மயங்கி இனைபு ஆங்கு இன்னாது உறைவி தொன்னலம் பெறாஉம் நற்காலம் இதுகாண்.

(வி-ரை.) பயம்-வளமுமாம். விடுவாய்-பிளப்பு. நலம் பெறாஉம் நற்காலம் இது என மாறுக. வெஞ்சின வேந்தன் வினைவிடப் பெறின் என்றமையால், வேந்தன் வெற்றி யெய்தியும் சின மிகுதியாற் சந்திற்கு ஒருப்படாதுளன் என்பது போதரும்.

(மே-ள்.) ¹'ஏனோர் மருங்கினும்' என்னுஞ் சூத்திரத்து, (இச்செய்யுள்) பிரிதற் பகுதியாகிய பாசறைப் புலம்பல் எனினும் நிலம்பற்றி முல்லையாயிற்று என்றுரைத்தனர், இளம்.

284. முல்லை

(வினைமுற்றிய தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது. தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியதுமாம்.)

சிறியிலை நெல்லிக் காய்கண் டன்ன
குறுவிழிக் கண்ண கூரலங் குறுமுயல்
முடந்தை வரகின் வீங்குபீள் அருந்துபு
குடந்தையஞ் செவிய கோட்பவர் ஓடுங்கி

5

இன்றுயி லெழுந்து துணையொடு போகி
முன்றில் சிறுநிறை நீர்கண் டுண்ணும்
புன்புலந் தழீஇய பொறைமுதற் சிறுகுடித்
தினைக்கள் ளுண்ட தெறிகோல் மறவர்
விசைத்த வில்லர் வேட்டம் போகி
முல்லைப் படப்பைப் புல்வாய் கெண்டுங்

10

காமர் புறவி னதுவே காமம்
நம்மினுந் தான்றலை மயங்கிய
அம்மா அரிவை உறைவின் ஊரே.

-இடைக்காடனார்

(சொ-ள்.) 11-3. காமம் நம்மினும் தலைமயங்கிய-காமத்தால்
நம்மைக்காட்டினும் மிக்க மயக்கமுற்ற, அம் மா அரிவை-அழகிய

364. முல்லை

(பருவங் கண்டழிந்த தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.)

மாதிரம் புதையப் பாஅய்க் கால்வீழ்த்து
ஏறுடைப் பெருமழை பொழிந்தென அவறோறு
ஆடுகளப் பறையின் வரிநுணல் கறங்க
ஆய்பொன் அவிரிழை தூக்கி யன்ன
நீடிணர்க் கொன்றை ¹கவின்பெறக் காடுடன் 5
சுடர்புரை தோன்றிப் புதறலைக் கொளாஅ
முல்லை இல்லமொடு மலரக் கல்ல
பகுவாய்ப் பைஞ்சுனை மாவுண மலிரக்
கார்தொடங் கின்றே காலை காதலர்
வெஞ்சின வேந்தன் வியன்பெரும் பாசறை 10
வென்றி வேட்கையொடு நம்மும் உள்ளார்
²யாதுசெய் வாங்கொல் தோழி நோதகக்

(பாடம்) 1. கவின் பெறக் காட்ட 2. யாது செய்வர் கொல்

கொலைகுறித் தன்ன மாலை

துனைதரு போழ்தின் நீந்தலோ அரிதே.

-மதுரை மருதங்கிழார் மகனார் பெருங்கண்ணனார்.

(சொ-ள்) 12: தோழி!,

1-6. மாதிரம் புதைய பாஅய் கால்வீழ்த்து-திசை யெல்லாம் மறையப் பரவிக் கால் இறங்கி, ஏறு உடை பெரு மழை பொழிந் தென-இடியேற்றிணையுடைய பெரிய மழை சொரிந்ததாக, அவல் தோறு ஆடு கள பறையின் வரி நுணல் கறங்க-பள்ளங்கடோறும் ஆடும் களத்தே ஒலிக்கும் பறை போல வரிகளையுடைய தேரை ஒலிக்க, ஆய் பொன் அவிர் இழை தூக்கி அன்ன-சிறந்த பொன்னாலாய விளங்கும் அணிகளைத் தொங்கவிட்டாற் போன்ற, நீடு இணர் கொன்றை கவின் பெற-நீண்ட பூங்கொத்துக் களையுடைய கொன்றை அழகு பெற, காடு உடன்-காடு முழுவதும், சுடர் புரை தோன்றி புதல் தலை கொளாஅ-தோன்றிச் செடி விளக்குப்போன்ற பூக்களைத் தன்னிடத்தே கொள்ள, முல்லை இல்லமொடு மலர-முல்லைப் பூக்களும் தேற்றாவின் பூக்களும் மலரவும், கல்ல பருவாய் பை சுனை மா உண மலிர-மலையிடத்தனவாகிய அகன்ற வாயினையுடைய அழகிய சுனைகள் விலங்குகள் நீர் உண்ணுமாறு நீர் நிறைய, காலை கார் தொடங்கின்று-(இங்ஙனம்), இக்காலம் கார்ப்பருவத்தைத் தொடங்கியது.

9-14: காதலர் வெம் சின வேந்தன் வியன்பெரும் பாசறை-நம் காதலரோ கொடிய சினத்தினையுடைய அரசனது மிகப் பெரிய பாசறைக்கண்ணே, வென்றி வேட்கையொடு நம்மும் உள்ளார்-பகைவரை வென்றி கொள்ளும் விருப்பத்தால் நம்மை நினைத்த லும் செய்திலர், நோதக கொலைகுறித் தன்ன மாலை-நாம் வருந்தி நம்மைக்கொல்லுதல் கருதி வருவதுபோன்ற மாலை, துனைதரு போழ்தின் நீந்தலோ அரிது-விரைந்து நம்பால் வருங்கால் அதனைக் கடந்து செல்லல் அரிதாகு மன்றோ, யாது செய்வாம்-யாம் என்செய்வாம்.

(முடிபு) தோழி! காலை கார் தொடங்கின்று, காதலர் வேந்தன் பாசறை வென்றி வேட்கையொடு நம்மும் உள்ளார், மாலை துனைதரு போழ்தின் நீந்தலோ அரிது யாது செய்வாம்.

வலிந்து பொருள் கூறியுள்ளார்.

76. மருதம்

(தலைமகனை நயப்பித்துக் கொண்டா ளென்று கழறக் கேட்ட
பரத்தை தலைமகட்கு பாங்காயினார் கேட்பச் சொல்லியது.)

மண்கனை முழுவொடு மகிழ்மிகத் தூங்கத்
தண்டுறை ஊரனெம் சேரி வந்தென
இன்கடுங் கள்ளின் அஃதை களிற்றொடு

1. தொல். மெய்ப்பு: 12.

2. குறுந்:174.

நன்கலன் ஈயும் நாண்மகிழ் இருக்கை
 அவைபுகு பொருநர் பறையின் ஆனாது
 கழறுப என்பவவன் பெண்டிர் அந்தில்
 கச்சினன் கழலினன் தேந்தார் மார்பினன்
 வகையமைப் பொலிந்த வனப்பமை தெரியல்
 சுரியலம் பொருநனைக் ¹காண்டி ரோவென
 ஆதி மந்தி பேதுற் றினையச்
 சிறைபறைந் துரைஇச் செங்குணக் கொழுகும்
 அந்தண் காவிரி போலக்
 கொண்டுக்கை வலித்தல் சூழ்ந்திசின் யானே.

5

10

-பரணர்

(சொ-ள்.) 1-2. மண் கனை முழுவொடு மகிழ்மிகத் தூங்க-
 மார்ச்சனை செறிந்த மத்தளத்தொடு (காண்பார்க்கு) மகிழ்ச்சி மிக
 (யாங்கள்) கூத்தாட, தண்துறை ஊரன் எம் சேரி வந்தென-
 தண்ணிய நீர்த்துறையையுடைய ஊரன் எம் சேரிக்கண் அதனைக்
 காண வந்தனனாக (அவ்வளவிற்கே);

3-6. அவன் பெண்டிர்-அவன் பெண்டிர், இன் கடுங் கள்ளின்
 அஃதை-இனிய கடிய கள்ளினையுடைய அஃதை என்பானது,
 களிற்றெடு நன்கலன் ஈயும் நாண்மகிழ் இருக்கை-யானைகளையும்.
 நல்ல அணிகளையும் (பரிசிலர்க்கு) வழங்கும் மகிழ்ச்சி
 பொருந்திய நாளோலகத்தையுடைய, அவை புகு பொருநர்
 பறையின்-அவையிற் புகும் பொருநரது பறையைப்போல, ஆனாது
 கழறுப என்ப-ஒழியாது என்னை இசுழ்வர் என்று கூறுவர்;

7-13. கச்சினன் கழலினன் தேம் தார் மார்பினன்-கச்சினையும்
 கழலினையும் தேனொழுகும் தாரணிந்த மார்பினையும்
 உடையவனும், வகை அமைப் பொலிந்த வனப்பு அமை தெரியல்-
 கூறுபாட்டின் அமைதியோடு விளங்கிய அழகு அமைந்த
 மாலையை யுடையவனும் ஆகிய, சுரியல் அம் பொருநனை-
 குழன்ற மயிரினையுடைய அழகிய கூத்தினனாகிய ஆட்டனத்
 தியை, காண்டி ரோ என - காண்டி ரோ என்று (வினாவி),
 ஆதிமந்தி பேது உற்று இனைய-அவன் காதலியாகிய ஆதிமந்தி
 மயக்கமுற்று வருந்திட, சிறை புறந்து உரைஇ-கரையினை மோதிப்
 பரவி, செங்குணக்கு ஒழுகும்-நேர் கிழக்கே ஓடும் அம் தண்
 காவிரி போல- அழகிய குளிர்ந்த காவிரி தள் திரைக்கையால்
 வெளவிக் கொண்டமைபோல, கொண்டு கை வலித்தல்-குளினை
 (பாடம்) 1. காண்டி ரோ.

மேற்கொண்டு கையாற் பற்றிக் கோடலை, யான் சூழ்திசின்-யான் எண்ணியுளேன்.

(முடிபு) ஊரன், யாங்கள் முழுவொடு தூங்க, எம் சேரி வந்தென, அவன் பெண்டிர் பொருநர் பறையின் ஆனாது கழறுப என், ஆதிமந்தி பொருநனைக் காண்டிரோ எனப் பேதுற்று இனைய, குணக்கு ஒழுகும் காவிரி போலச் சூள்மேற் கொண்டு கைவலிந்தலை யான் சூழ்ந்திசின்.

(வி-ரை.) கனைதல்-செறிதல்; ஒலித்தல் எனக் கொண்டு, மார்ச்சனை யமைந்து ஒலிக்கும் எனலுமாம். தூங்கல்-ஆடுதல். பெண்டிர் என்றது தலைமகளை.

அந்தில்: அசை. கச்சினன் கழலினன் மார்பினன் என்னும் குறிப்பு முற்றுக்கள் எச்சமாய்ப் பொருநன் என்னும் பெயர் கொண்டு முடிந்தன, பொருநன்-ஆட்டனத்தி. இதனை, ¹'ஆட்டனத்தி நலனயந் துரைஇத், தாழிருங் கதுப்பிற் காவிரி வவ்வலின் மாதிரந் துழைஇ மதிமருண் டலந்த ஆதிமந்தி' என்பதனா னறிக.

உரைஇ-பரந்து, காவிரிபோல-காவிரி தன் திரைக்கையால் வெளவிக் கொண்டமைபோல: இது தொழிலுவமம்.

ஆடற் றகையானாதல் பாடற்குரலானதால், பெற்றேனென்று சொல்லுவா ளாயின், யான் இப்படிச் செய்வேன் என்றாள்.

(மே-ள்.) ²'புல்லுதல் மயக்கம் புலவிக் கண்ணும்' என்னுஞ் சூத்திரத்து, இச் செய்யுள், தலைவனின் காமக் கிழத்தியாய இளமைப் பருவத்தாளொருத்தி, தன்பாற் றலைவன் வருவது பற்றித் தலைவி புலந்ததாகக் கேட்டவழிப் பெருமிதம் கொண்டு கூறியதாகும் என்பர், நச்.

77. பாலை

(தலைமகன் பிரியக் கருதிய நெஞ்சிற்குச் சொல்லிச் செலவு அமுங்கு வித்தது.)

நன்னுதல் பசப்பவும் ஆள்வினை தரீஇயர்
துன்னருங் காணந் துன்னுதல் நன்றெனப்
பின்னின்று சூழ்ந்தனை யாயினன் நின்னாச்
சூழ்ந்திசின் வாழிய நெஞ்சே வெய்துற
இடியுமிழ் வானம் நீங்கி யாங்கணும்

5

1. அகம்: 222.

2. தொல். கற்பு: 10.

106. மருதம்

(தலைமகள் தன்னைப் புறங்கூறினளாகக் கேட்ட பரத்தை அவட்குப் பாங்காயினார்.கேட்பச் சொல்லியது.)

எரியகைந் தன்ன தாமரைப் பழனத்துப்
பொரியகைந் தன்ன பொங்குபல சிறுமீன்
வெறிகொள் பாசடை யுணீஇயர் பைப்பயப்
பறைதபு முதுசிரல் அசைபுவந் திருக்குந்
துறைகே மூரன் பெண்டுதன் கொழுநனை

நம்மொடு புலக்கும் என்ப நாமது
 செய்யா மாயினும் உய்யா மையின்
 செறிதொடி தெளிர்ப்ப வீசிச் சிறிதவண்
 உலமந்து வருகம் சென்மோ தோழி
 யொளிறுவாட் டானைக் கொற்றச் செழியன்
 வெளிநில் கற்பின் மண்டமர் அடுதொறும்
 களிறுபெறு வல்சிப் பாணன் எறியும்
 தண்ணுமைக் கண்ணின் அலைஇயர் தன் வயிறே.

10

-ஆலங்குடி வங்கனார்

(சொ-ள்) தோழி-;

1-6. எரி அகைந்தன்ன தாமரைப் பழனத்து-தி கிளைத் தெரிந்தாற் போலும் தாமரைப் பூக்களையுடைய வயலில், பொரி அகைந்தன்ன பொங்கு பல சிறு மீன் உணீஇயர்-நெற்பொரி முதலியன தெரித்தாற் போன்று விளங்கும் பல சிறிய மீன்களை உண்ணும் பொருட்டு, வெறி கொள் பாசடை- மணங்கொண்ட பசிய இலையில்-பறைதபு முதுசிரல்-பறத்தல் ஒழிந்த முதிய சிச்சிலிப் பறவை, பைப்பய அசைபு வந்திருக்கும்-மெல்ல மெல்ல அசைந்து வந்திருக்கும், துறைகேழ் ஊரன் பெண்டு-துறை பொருந்திய ஊரனின் மனைவி, தன் கொழுநனை நம்மொடு புலக்கும் என்ப-தன் கணவனை நம்மொடு கூட்டி வெறுத்துப் பேசுகின்றாள் என்பர்;

6-7. நாம் அது செய்யாம் ஆயினும் உய்யாமையின்-நாம் அதற்கேதுவாய தொன்றும் செய்யாம் ஆயினும் அவள் கூறும் பழியினின்றும் நீங்க மாட்டாமையின்;

10-2. ஒளிறு வாள் தானை கொற்றச் செழியன்-விளங்கும் வாட்படையினையுடைய வெற்றி பொருந்திய பாண்டியன், வெளிநு இல் கற்பின் மண்டு அமர் அடுதொறும்-குற்றமில்லாத படைப்பயிற்சியொடு கூடி நெருங்கிய போரில் அடுந்தோறும், களிறு பெறு வல்சிப் பாணன் எறியும்-களிறாய உணவினைப் பெறும் பாணன் அடிக்கும், தண்ணுமைக் கண்ணின்-மத்தளத்தின் கண்போல, தன் வயிறு அலை இயர்-அவள் தன் வயிற்றை அலைக்கும் படி;

8-9. செறி தொடி தெளிர்ப்ப வீசி-செறிந்த வளை ஒலித்திடக் கையை வீசி, சிறிது அவண் உலமந்து வருகம்-சிறிது பொழுது அவ்விடத்தே உலாவி வருவோம், சென்மோ-வருவாயாக.

(முடிபு) தோழி! துறைகேழ் ஊரன் பெண்டு, தன் கொழுநனை நம்மொடு புலக்கும் என்ப, நாம் அது செய்யாமாயினும், உய்யாமையின், செழியன் அமர் அடுதொறும் பாணன் எறியும் தண்ணுமைக் கண்ணின், தன் வயிறு அலைஇயர், சிறிது அவண் உலமந்து வருகம், சென்மோ.

(வி-ரை.) தெளிர்த்தல்-ஒலித்தல். சென்மோ-வாராய் என்றபடி. மோ-முன்னிலை யசை. கற்பு-கல்வி, படைக்கலப் பயிற்சி.

(உ-றை.) முதுமையால் பறக்கமாட்டாத சிரல், மீனுக்கு அண்மையில் பாசடை மீதிருந்தும் அதனைக் கவரமாட்டாமலும், ஏனை யிளஞ் சிரல் கவர்தற்குப் பொறாமலுமிருத்தல் போல், முதுமையால் எழுச்சி குன்றிய தலைவி, தன் மனையகத்தே கணவனைக் கொண்டிருந்தும் அவனை வளைத்துக் கொள்ள மாட்டாமலும், ஏனை யிளம் பருவமுடையார் தழுவுதற்குப் பொறாமலும் இருக்கின்றாள் என்பது.

(மே-ள்.) ¹'பரத்தை வாயில்' என்னுஞ் சூத்திரத்து, செறி தொடி தெளிர்ப்ப வீசிச் சிறிதிவண்-உலமந்து வருகஞ் சென்மோ தோழி' என்றக்கால் தலைவிக்குப் பாங்காயினார் கேட்பச் சொல்லிக் கூறல் வேண்டு மென்பது என்றனர், பேரா.

166. மருதம்

(பரத்தையொடு புனல் ஆடிய தலைமகள் தலைமகளிடைப்
புக்குயான் ஆடிற்றிலன் என்று குணற்றான் என்பது கேட்ட¹ பரத்தை தன்
பாங்காயினார் கேட்பச் சொல்லியது.)

நல்மரங் குழீஇய நனைமுதிர் சாடி
பல்நாள் அரித்த கோலய் உடைப்பின்
மயங்குமழைத் துவலையின் மறுகுடன் பனிக்கும்
பழம்பல் நெல்லின் வேளூர் வாயில்
நறுவிரை தெளித்த நாறிணர் மாலைப் 5
பொறிவரி இனவண்டு ஊதல கழியும்
உயர்பலி பெறாஉம் உருகெழு தெய்வம்
புனையிருங் கதுப்பின் ²நீகடுத் தோள்வயின்
அனையேன் ஆயின் அணங்குக என்னென
மனையோள் தேற்றும் மகிழ்ந னாயின் 10
யார்கொல் வாழி தோழி நெருநல்
தார்பூண் களிற்றில் தலைப்புணை தழீஇ
வதுவை ஈரணிப் பொலிந்த நம்மொடு
புதுவது வந்த காவிரிக்
³கோடுதோய் மலிர்நிறை ஆடி யோரே. 15

-இடையன் நெடுங்கீரணர்

(சொ-ள்) 11. தோழி-, வாழி-,

1-4. நல்மரம் குழீஇய-நல்ல மரங்கள் சூழ்ந்த (கள் விற்கும்
இல்லில் உள்ள) பல் நாள் அரித்த நனைமுதிர் சாடி-பலநாளும்
வடிக்கப்பெற்ற கள் நிறைந்த சாடியை, கோலய் உடைப்பின்-
முகக்கும் கலம் உடைத்திடின், மயங்கு மழைத் துவலையின் மறுகு
உடன் பனிக்கும்-விரவிய மழைத்துளிபோலத் தெருவெல்லாம்
துளிக்கும் (ஊராய்), பழம் பல் நெல்லின் வேளூர் வாயில்-பழைய
பலவகை நெற்களையும் உடைய வேளூரின் வாயிலிடத்து;

5-7. நறுவிரை தெளித்த நாறு இணர் மாலை-நறுமண நீர்
தெளிக்கப்பெற்ற நாளும் கொத்துக்களாலாய பூமாலையை,
பொறிவரி இனவண்டு ஊதல கழியும்-புள்ளிகளையும் வரிகளை

1. பரத்தை தன் பாங்கிக்கு.

(பாடம்) 2. நீவெய்யோள்.

3. தோடு தோய்.

யும் உடைய கூட்டமாய வண்டு அஞ்சி ஊதாது ஒழிவதற்கு ஏதுவான, உயர் பலி பெறாமல் உயர்ந்த பலிகளையே பெறும், உருகெழு தெய்வம்-அச்சம் தரும் தெய்வம்;

8-9. புனை இரும் சுதுப்பின் நீ கடுத்தோள்வயின்-அணிந்த கரிய கூந்தலையுடையளாய நின்னால் ஐயுறப் பெற்றாளுடன், அனையேன் ஆயின் அணங்குக என் என- யான் புனலாடி வந்தேனாயின் என்னை வருத்துவதாக என்று;

10. மனையோள் தேற்றும் மகிழ்நன் ஆயின்-தன் மனைவியை அவள் கணவன் குளுரைத்துத் தெளியவைப்பானாயின்;

11-5. நெருநல்-தேற்று, புதுவது வந்த காவிரிக் கோடுதோய் மலிர் நிறை-புதிதாக வந்த காவிரியின் கரை யுச்சியினைத் தோய்ந்து வரும் மிக்க வெள்ளத்தில், தார்பூண் களிற்றில் தலைப்புணை தழீஇ-தாரணிந்த களிற்றினைப் போன்ற புணையின் தலைவிடத்தைத் தழுவிருந்து, வதுவை ஈர் அணிப் பொலிந்த-கூட்டத்திற்குரிய பெரிய அணியாற் பொலிவுற்ற, நம்மொடு ஆடியோர்-நம்மொடு கூடிப் புனலாடினோர்; யார்கொல்-யாரோதான்?

(முடிபு) வேளூர் வாயிலில் உயர்பலி பெறும் உரு கெழு தெய்வம், நீகடுத்தோள் வயின் அனையேனாயின், என் அணங்குக என மகிழ்நன் மனையோளைத் தேற்றுமாயின், நெருநல், காவிரி மலிர் நிறை நம்மொடு ஆடியோர் யார்கொல்?

(வி-ரை.) நன்மரங்குழீஇய என்பதன்பின் கள் விற்கும் இல் என்பது வருவிக்கப்பட்டது. நனை-கள். கோலய்-கள் விற்கும் கலம். கள்ளும் நெல்லும் மிகுதியாகவுடைய வேளூர் என்றபடி. நறுவிரை-பனிநீரும், சந்தன முதலியவற்றின் கலவையுமாம். பலிபெறாமல் தெய்வம் உருகெழு தெய்வம் என இயையும். கடுத்தல்-ஐயுறல். என்-என்னை. தேற்றுமாயின் எனக் கூட்டுக. புணை-மிதக்கும் கட்டையாலாகிய தெப்பம்; வேழக் கோலைச் சேர்த்துக் கட்டியதுமாம். தலைப்புணை-புணையின் முற்பகுதி; 'மைந்து மலி களிற்றின் தலைப்புணை தழீஇ' (266) எனப் பின்னரும் இவ்வாறு வருதல் காண்க. ஈரணி-நீராட்டிற்குரிய அணியுமாம். பொலிந்து என்பது பாடமாயின் பொலிந்து ஆடியோர் என்க. ¹'தோடுதோய்' என்பது பேராசிரியர் கொண்ட பாடம்.

1. தொல். மரபியல். 87. உரை.

மனையின்கண் மயங்கியது எனவும் கூறினர், நச்.

50. நெய்தல்

(தோழி பாணனுக்குச் சொல்லியது.)

கடல்பா டவிந்து தோணி நீங்கி
நெடுநீர் இருங்கழிக் கடுமீன் கலிப்பினும்
வெவ்வாய்ப் பெண்டிர் கெளவை தூற்றினும்
மாணிழை நெடுந்தேர் பாணி நிற்பப்

-
1. தொல். மரபு 11; 209.
 2. தொல் அகத்திணை : 15.
 3. தொல். அகத்திணை: 42.

பகலும் நம்வயின் அகலா னாகிப் 5
 பயின்று வரும் மன்னே பனிநீர்ச் சேர்ப்பன்
 இனியே, மணப்பருங் காமந் தணப்ப ¹நீந்தி
 வாரா தோர்நமக் கியா அரென் னாது
 மல்லல் மூதூர் மறையினை சென்று
 சொல்லின் எவனோ பாண எல்லி 10
 மனைசேர் பெண்ணை ²மடிவாய் அன்றில்
 துணையொன்று பிரியினுந் துஞ்சா காணெனக்
 கண்ணிறை நீர்கொடு கரக்கும்
 ஒண்ணுதல் அரிவையான் என்செய்கோ வெனவே.

-³கருவூர்ப் பூதஞ்சேந்தனார்.

(சொ-ள்.) 10. பாண-பாணனே!

1-6 . பனி நீர்ச் சேர்ப்பன்-குளிர்ந்த கடற்கரையையுடைய நம் தலைவன், கடல்பாடு அவிந்து-(முன்பு கடலொலி அவிய, தோணி நீங்கி-தோணி கடலிற் செல்லாதொழிய, நெடுநீர் இருங்கழி-மிக்க நீரினையுடைய பெரிய கழியில், கடுமீன் கலிப்பினும்-சுறா முதலியன செருக்கித் திரியினும், வெவ்வாய்ப் பெண்டிர் கௌவை தூற்றினும்-கொடிய வாயினராய் பெண்டிர் அலர் தூற்றினும், மாண் இழை நெடுந்தேர் பாணி நிற்ப-மாண்ட இழையினையுடைய நீண்ட தேர் தாழ்த்து நிற்க, பகலும் நம்வயின் அகலானாகி-பகற்காலத்தும் நம்மிடத்து நின்றும் பிரியானாகி, பயின்று வரும் மன்னே-அடுத்தடுத்து வருவன், அது கழிந்தது;

7-16. இனி-இப்பொழுது, மணப்பு அருங் காமம்-களவுக் காலத்துக் கூடுதற்கரிய வேட்கை, தணப்ப-நீங்குதலால், நீந்தி வாராதோர்-தாம் சென்றிருக்கும் இடத்தைக் கடந்து வாரா தொழிவார், நமக்கு யார் என்னாது-நமக்கு என்ன உறவினர் என்னாது, ஒள் நுதல் அரிவை-ஒள்ளிய நெற்றியையுடைய தலைவி, எல்லி-இரவில், மனை சேர் பெண்ணை-மனையைச் சார்ந்துள்ள பனைமரத்தில், ஒன்று துணை பிரியினும்-ஒன்றி யிருத்தலினின்றும் துணை சிறிது பிரியினும், மடிவாய் அன்றில்-வளைந்த வாயினையுடைய அன்றில்கள், துஞ்சா காண் என-துயிலாதன வாதலை நெஞ்சே காண்பாயாக என்று, கண் நிறை நீர்கொடு காக்கும்-கண்ணில் நிறையும் நீரைக் கொண்டு தனது

(பாடம்) 1. நீங்கி.

2. மடல்வாய் அன்றில்.

3. கருவூர்ப் பூதனார் மகனார் கொற்றனார்.

ஆற்றாமையைப் பிறரறியாமையை மறைக்கும், யான் என் செய்கோ எனவே-இதற்கு யான் என் செய்வேன் என்று, மல்லல் மூதூர்-வளம் பொருந்திய பழமையான ஊரின்கண், மறையினை சென்று-மறைந்து சென்று, சொல்லின் எவனோ-தலைவர்க்குச் சொல்லின் என்ன தவறாம்?

(முடிபு) பாண! சேர்ப்பன் கடுமீன் கலிப்பினும், கவ்வை சாற்றினும். பாணி நிற்ப, பகலும் அகலானாகிப் பயின்று வரும் மன்; இனி, அவன்பால் நீ மறையினை சென்று, அரிவை 'துஞ்சா காண் எனச் சொல்லிக் கரக்கும்' யான் என் செய்கோ எனச் சொல்லின் எவனோ?

தண்ப்ப, நீந்தி வாராதோர் யார் என்னாது கண்கள் அழாநிற்க அதனைக் கரக்கும் எனவும், மறையினை சென்று சொல்லின் எவனோ எனவும் இயையும்.

(வி-ரை.) கழி-கடற் குட்டம். கடுமீன்-சுறா முதலியன. தோணி யிற் சென்று மீன் பிடிப்பாரின்மையின் அவை செருக்கும் என்றார்; தலைவன் வருகைக்கு அஃதோர் இடையீடு; களவுக் காலத்து அலர் முதலானவற்றிற்குச் சிறிதும் அஞ்சாது பகலினும்; அகலாதிருந்தான் என்க. மன், கழிவு மணப்பரும்-கூடுதற்கரிய, மிக்க என்றபடி. தண்ப்ப-நீங்குகையாலே, நீந்தி-தாம் சென்றிருக்கு மிடத்தைக் கழித்து; பரத்தையர் சேரியைக் கடந்து. நீங்கி என்பது பாடமாயின் நம்மைப் பிரிந்து என்க. மல்லல் மூதூர்-பரத்தையரின் ஆரவார மிகுதியையுடைய சேரி. மறையினை-அவரறியாதபடி மறைந்து.

தலைவனைப் பிரிந்த ஆற்றாமையால் கண்கள் அழா நிற்கவும், அன்றில் பிரியனும் துஞ்சா காணெனச் சொல்லி, அதன் பொருட்டுக் கண்ணீர் சொரிவதுபோற் காட்டித் தனது ஆற்றாமையைத் தலைவி மறைக்கும் என்க.

'அரிவை சுரக்கும்; இதற்கு யான் என் செய்கோ' எனச் சென்று சொல்லின்-எவன் எனப் பாணனை நோக்கித் தோழி கூறினாள்.

இனி, துஞ்சா காண்; இதற்கு என் செய்கோ எனச்சொல்லி அரிவை சுரக்கும், எனச் சொல்லின் எவனோ? என்றாளென்றும் அமையும்.

(மே-ள்.) ¹'கற்புங் காமமும்' என்னுஞ் சூத்திரத்து. இச் செய்யுளை எடுத்துக் காட்டி, இதனுள் காம மிகுதியால் கண்

1. தொல். கற்பு : 11.

80. நெய்தல்

(இரவுக்குறி வந்த தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது.)

கொடுந்தாள் முதலையொடு கோட்டுமீன் வழங்கும்
 இருங்கழி யிட்டுச் சுரம் நீந்தி யிரவின்
 வந்தோய் மன்ற தண்கடற் சேர்ப்ப
 நிணக்கெவன் அரியமோ யாமே எந்தை
 புணர்த்திரைப் பரப்பகம் துழைஇத் தந்த 5
 பன்மீன் உணங்கற் படுபுள் ஒப்புதும்
 முண்டகம் கலித்த முதுநீர் அடைகரை
 ஒண்பல் மலர கவட்டிலை அடும்பின்
 செங்கேழ் மென்கொடி ஆழி அறுப்ப
 இனமணிப் புரவி நெடுந்தேர் கடைஇ 10
 மின்னிலைப் பொலிந்த விளங்கிணர் அவிழ்பொன்
 தண்நறும் பைந்தா துறைக்கும்
 புன்னையங் கானல் பகல்வந் தீமே.

-¹மருங்கப் கிழார் பேருங்கண்ணனார்.

(சொ-ள்.) 3. தண் கடற் சேர்ப்ப-குளிர்ந்த கடற்கரையை யுடைய தலைவனே! நீ;

1-3. கொடுந் தாள் முதலையொடு கோட்டுமீன் வழங்கும்-வளைந்த காலினையுடைய முதலையொடு சுறாமீன் இயங்கும், இருங்கழி இட்டுச் சுரம் நீந்தி-கரிய உப்பங் கழியாய் நெருங்கிய அரிய வழியினைக் கடந்து, இரவில் வந்தோய்-இரவின் கண் வந்துள்ளாய்;

7-13. முண்டகம் கலித்த முதுநீர் அடைகரை-நீர்முள்ளி தழைத்த கடலையடைந்த கரையிலுள்ள, ஒண் பல் மலர-கவட்டிலை அடும்பின்-ஒள்ளிய பலவாய் மலர்களையுடைய கவடுபட்ட இலைகளையுடைய அடம்பினது, செங்கேழ் மென்கொடி ஆழி அறுப்ப - சிவந்த நிறமுடைய மெல்லிய கொடிகளை (நின்) தேருருள் அறுத்துவர, இனமணிப் புரவி நெடுந்தேர் கடைஇ-மணிகளைப் பூண்ட ஓரினமாகிய குதிரைகள் பூட்டிய நெடிய தேரினைச் செலுத்தி, மின் இலைப் பொலிந்த விளங்கு இணர்-ஒளியையுடைய இலையொடு பொலிந்த விளங்கும் பூங்கொத்துக்கள், அவிழ் பொன் தண் நறும் செவ்வித்

(பாடம்) 1. நக்கீரர்.

தாதுக்களைச் சொரியும், புன்னை அம் கானல் பகல் வந்தீமே-
புன்னை மரங்களையுடைய அழகிய கடற்கரைச் சோலையில்
பகலில் வருவாயாக;

4 6. எந்தை-எம் தந்தை, புணர்த்திரைப் பரப்பகம் துழை இத்
தந்த-பொருந்தும் அலைகளையுடைய கடலகத்தே துழவிக்
கொணர்ந்த, பல்மீன் உணங்கல் படுபுள் ஒப்புதும்-பலவகை
மீன்களின் வற்றலிற் பொருந்தும் புட்களை ஒட்டியிருப்போம்;
ஆகலின்;

4-யாம் நினக்கு எவன் அரியம்-யாங்கள் நினக்கு எங்ஙனம்
அரியமாவேம்?

(முடிபு) சேர்ப்ப, இருங்கழி இட்டுச் சுரம் நீந்தி இரவில் வந்தோய்,
நெடுந்தேர் கடைஇ, புன்னையங் கானல் பகல் வந்தீமே; மீன் உணங்கல்
படுபுள் ஒப்புதும்; யாம் நினக்கு எவன் அரியம்?

(வி-ரை.) கோட்டு மீன்-கொம்பையுடைய மீன்; சுறாமீன்.
இட்டுச் சுரம்-வழி சிறிதாகிய சுரம். நெறியருமை கூறியவாறு.

மலர அடும்பு எனக் கூட்டுக.

இரலை வதியவும், ஈயன் மூதாய் திகழவும் இக்காலத்தும் வந்தில ராயின் என்க. பருவமன்றவர் என்பது பாடமாயின் மன்ற என்றதன் அகரம் தொக்கதாகக் கொள்க. இப்பாட்டு உரிப் பொருளாற் பாலையாயிற்று.

(மே-ள்.) ¹'திணைமயக்கு உறுதலும்' என்னுஞ் சூத்திரத்து, இச்செய்யுட்கண் பாலைக்கண் முன்பனியும் வைகறையும் ஒருங்கு வந்தன என்றும், ²'வேந்துறு தொழிலே யாண்டின தகமே' என்னுஞ் சூத்திரத்து, 'கருவிக் காரிடி யிரீஇய, பருவ மன் அவர் வருதுமென்றதுவே (என்னும்) இது, கார் குறித்து வருவரென்ற லின், அறு திங்கள் இடையிட்டது என்றும் கூறினர், நச்.

140. நெய்தல்

(இயற்கைப் புணர்ச்சி புணர்ந்து நீங்குந் தலைமகன் பாங்கற் குரைத்தது.)

பெருங்கடல் வேட்டத்துச் சிறுகுடிப் பரதவர்
 இருங்கழிச் செறுவின் உழாஅது செய்த
 வெண்கல் உப்பின் கொள்ளை சாற்றி
 என்றாழ் விடர குன்றம் போகும்
 கதழ்கோல் உமணர் காதல் மடமகள் 5
 சில்கோல் எல்வளை தெளிர்ப்ப வீசி
 நெல்லின் நேரே வெண்கல் உப்பெனச்
 சேரி விலைமாறு கூறலின் மனைய
 விளியறி ருமலி குரைப்ப வெரீஇய
 மதர்கயல் மலைப்பின் அன்னகண் எமக்கு 10
 இதைமுயல் புனவன் புகைநிழல் கடுக்கும்
 மாழ தள்ளல் அழுந்திய சாகாட்டு
 எவ்வந் தீர வாங்குந் தந்தை
 கைபூண் பகட்டின் வருந்தி
 வெய்ய உயிர்க்கும் நோயா கின்றே 15

-அம்மூவணர்

(சொ-ள்.) 1-5. பெருங் கடல் வேட்டத்து பெரிய கடலில் மீன் வேட்டை செய்யும், சிறுகுடிப் பரதவர்-சிறு குடியில் வாழும் பரதவர், இருகழி செறுவில் பெரிய உப்பங்கழியாய் செய்யில்,

1. தொல். அகத். 21. 2. தொல். கற்பு. 48.

உழாஅது செய்த வெண்கல் உப்பின்-உழாமலே விளைவித்த வெள்ளிய கல் உப்பின்- கொள்ளை சாற்றி-விலை கூறி, என்றாழ் விடர குன்றம் போகும்-ஞாயிற்றின் வெம்மையாலாய பிளப்புக் களையுடைய குன்றங்களைக் கடந்து போகும், கதழ்கோல் உமணர் காதல் மடமகள்-கடாவினை விரையத் தூண்டும் கோலினையுடைய உப்பு வாணிகரது காதலையுடைய இளைய மகள்;

1-10 சில்கோல் எல்வனை தெளிர்ப்ப வீசி-சிலவாகிய திரண்ட இலங்கும் வளைகள் ஒலிக்க வீசி, நெல்லின் நேரே வெண் கல் உப்பு என-நெல்லுக்கு ஒத்த அளவினதே வெள்ளிய கல்லுப்பு என்று, சேரி விலைமாறு கூறலின்-சேரியில் பண்ட மாற்றாகிய விலை கூறலின், விளி அறி மனைய ஞமலி குரைப்ப-ஒலி வேற்றுமை அறியும் மனையிலுள்ள நாய் வேற்றுக் குரலென்று குரைத்துவர, வெரீஇய மதர் கயல் மலைப்பின் அன்ன கண்- அதற்கு அஞ்சிய மதர்த்த கயல் இரண்டு எதிர்த்துப் பொருவது போன்ற அவள் கண்கள்;

10 எமக்கு-எமக்கு, இதை முயல் புனவன் புகை நிழல் கடுக்கும்-புதுக்கொல்லை ஆக்க முயலும் குறவன் மரங்களைச் சுட்டெரிக்கும் தீயின் புகை நிழலை ஒக்கும், மாமுது அள்ளல்- கரிய பழஞ் சேற்றிலே, அமுந்திய சாகாட்டும் எவ்வம் தீர- அமுந்திய பண்டியின் இடையூறு நீங்க, வாங்கும்-வருந்தி இழுக்கும், தந்தை கைபூண் பகட்டின் வருந்தி, அவள் தந்தை கையிற் பற்றிய பகடுபோல் வருந்தி, வெய்ய உயிர்க்கும் நோய் ஆகின்று-வெய்யவாக உயிர்த்தலைச் செய்யும் நோய் ஆகின்றது.

(முடிபு) உமணர் காதல் மடமகள் சேரிக்கண் விலைமாறு கூறலின்; ஞமலி குரைப்ப, வெரீஇய கண், எமக்கு நோய் ஆகின்று.

(வி-ரை.) பகடு-கடை; எருதுமாம். கண்ணால் நோயாகின்றது என்றலுமாம்.

123. பாலை

(தலைமகன் இடைச்சுரத்துத் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.)

உண்ணா மையின் ¹உயங்கிய மருங்கின்
 ஆடாப் படிவத் தான்றோர் போல
 வரைசெறி சிறுநெறி நிரைபுடன் செல்லுங்
 கான யானை கவினழி குன்றம்
 இறந்துபொருள் தருதலும் ஆற்றாய் சிறந்த 5
 சில்லைங் கூந்தல் நல்லகம் பொருந்தி
 ஒழியின் வறுமை யஞ்சுதி அழிதக
²உடைமதி வாழிய நெஞ்சே நிலவென
 நெய்கனி நெடுவேல் எஃகிலை யிமைக்கும்
 மழைமருள் பஃறோல் மாவண் சோழர் 10
 கழைமாய் காவிரிக் கடல்மண்டு பெருந்துறை
 இறவொடு வந்து கோதையொடு பெயரும்
 பெருங்கட லோதம் போல
³ஒன்றில் கொள்ளாய் சென்றுதரு பொருட்கே.

-காவிரிப்பூம் பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார்

(சொ-ள்.) 8. நெஞ்சே வாழிய.

1-5. உண்ணாமையின் உயங்கிய மருங்கின்-உண்ணாமை யாலே வாடிய வயிற்றினையும், ஆடாப் படிவத்து ஆன்றோர் போல-நீராடாத விரதத்தினையுமுடைய தவத்தினர் போல, வரை செறி சிறுநெறி நிரைபு உடன் செல்லும்-மலைகள் செறிந்த சிறிய நெறிகளிலே நிரைந்து சேரச் செல்லும், கான யானை கவின் அழி குன்றம்-காட்டு யானைகள் அழகு அழியும் இடமாய் குன்றத்தினை, இறந்து பொருள் தருதலும் ஆற்றாய் கடந்து பொருள் ஈட்டி வருதலும் செய்தினை;

5-7. சிறந்த ஐங்கூந்தல் நல் அகம் பொருந்தி-சிறப்புற்ற சிலவாகிய ஐம் பகுதியையுடைய கூந்தலையுடைய நம் தலைவியின் நல்ல ஆகத்திற் பொருந்தி. ஒழியின்-மனையில் தங்கிவிடினும், வறுமை அஞ்சுதி-வறுமையை அஞ்சாநின்றாய்;

8-14. சென்று தரு பொருட்கு-சுர நெறிகளிற் சென்று ஈட்டி வரும் பொருட்காக, நிலவு என-நிலவு போல், எஃகு இலை

(பாடம்) 1. உறங்கிய. 2. உடையை. 3. ஒன்றிற் கொல்லாய்.

இமைக்கும் கூரிய இலை விளங்கும், நெய்கனி நெடுவேல்-
நெய்மிக்க நெடிய வேலினையும், மழை மருள் பல்தோல்-கரிய
மேகம் போன்ற நிறமுடைய பல கிடுகுகளைமுடைய, மாவண்
சோழர்-பெரிய வண்மை வாய்ந்த சோழருடைய, கழைமாய்
காவிரிக் கடல் மண்டு பெருந்துறை-ஓடக்கோலும் மறையும்
நீத்ததையுடைய காவிரி கடலில் மண்டும் பெருந்துறையின்
கண்ணே, இறவொடு வந்து கோதையொடு பெயரும்
பெருங்கடல் ஓதம்போல-இறா மீனொடு வந்து மாலையொடு
மீளும் பெரிய கடல் நீர்போல், ஒன்றில் கொள்ளாய் போதல்
ஒழிதல் எனும் இரண்டினொன்றில் உறுதி கொண்டிலை;

7-8. அழிதகவு உடைமதி-நீ வருந்துதலை உடையை யாவாய்.

(முடிபு) நெஞ்சே! குன்றம் இறந்து பொருள்தருதலும் ஆற்றாய்;
சில்லைங் கூந்தல் நல்லகம் பொருந்தி ஒழியின் வருமை யஞ்சுதி; சோழர்
காவிரிக் கடன்மண்டு பெருந்துறை ஓதம் போலச் சென்று தருபொருட்டு
ஒன்றில் கொள்ளாய்; அழிதக உடைமதி.

(வி-ரை.) “உண்ணாமையின் உயங்கிய மருங்கின், ஆடாப்
படிவத் தான்றோர் போல... கானயானை கவினழி” என்னும் இவ்
வுவமை, ¹“உண்ணா நோன்பொ டுயவல் யானையின், மண்ணா
மேனியன் வருவோன்” என, மணிமேகலையில் எதிர்நிலையாக
வந்திருத்தல் காண்க. அகம்-ஆகம். உடைமதி உடையை யாகுதி.
எஃகிலை இமைக்கும் வேல் என மாறுக. கழை-மூங்கில்: ஓடக்
கோல். மாய்-மறைக்கு மெனலுமாம். கோதை-நீராடுவார்
களைந்திட்டவை. ஓதம்-அலையுமாம்.

நெஞ்சு செல்லுதல் ஒழிதல் என்னும் இரண்டினுள் ஒன்றைத்
துணியாது பொருளை யுள்ளிச் செலவயர்தலும் தலைவியது
ஆகத்தை யுள்ளிச் செலவொழிதலுமாக உழலுதற்கு ஓதம்
இறவொடு வருதலும் பின்பு அதனை விடுத்துக் கோதையொடு
பெயர்தலும் உவமமாயின.

(மே-ள்.) ²‘கரணத்தினமைந்து முடிந்த காலை’ என்னுஞ்
சூத்திரத்து, வேற்றுநாட் டகல்வயின் விழுமத் தானும்’ என்னும்
பகுதியில், அஃதாவது, பிரிவு ஒருப்பட்ட பின்பு போவேமோ
தவிர்வேமோ எனச் சொல்லும் மன நிகழ்ச்சி என்றுரைத்து,
அதற்கு இச்செய்யுளை உதாரணமாகக் காட்டினார், இளம்பூரணர்.

1. மணி. 3: 90-1. 2. தொல்.கந். 5.

ஆகாதென அஞ்சினா னென்க.

135. பாலை

(தலைமகன் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகன் தோழிக்குச் சொற்றது.)

திதலை மாமை தளிர்வனப்பு அமுங்கப்
புதலியவர் பீரின் எதிர்மலர் கடுப்பப்
பசலை பாய்ந்த நுதலேன் ஆகி
எழுதெழில் மழைக்கண் கலுழ நோய்கூர்ந்து
ஆதி மந்தியின் அறிவுபிறி தாகிப் 5
பேதுற் றிசினே காதலம் தோழி
காய்கதிர் திருகலின் கனைந்துகால் கடுகி
ஆடுதளிர் இருப்பைக் கூடுகுவி வான்பூக்
கோடுகடை கழங்கின் அறைமிசைத் தாஅம்
காடிறந் தனரே காதலர் அடுபோர் 10

வீயா விழுப்புகழ் விண்தோய் வியன்குடை
ஈரெழு வேளிர் இயைந்தொருங் கெறிந்த
கழுவுள் காழர் போலக்
கலங்கின்று மாதவர்த் தெளிந்தஎன் னெஞ்சே.

-பரணர்

(சொ-ள்.) 6. காதல்அம் தோழி-காதலையுடைய அழகிய தோழியே!

7-10. காதலர்-நம் காதலர், காய் கதிர் திருகலின்-காயும் ஞாயிறு தாக்குதலால், ஆடு தளிர் இருப்பை-அசையும் தளிரிணையுடைய இருப்பை மரத்தின், கூடு குவி வான் பூ-இதழ் குவிந்த வெள்ளிய பூக்கள், கோடு கடை கழங்கின்-யானை மருப்பினாற் கடைந்து செய்த கழங்கினைப் போன்று, அறைமிசைத் தாஅம்-பாறை மீது பரவிக் கிடக்கும், காடு இறந்தனரே-காடு கடந்து சென்றனர் ஆதலின்;

10-4. அவர் தெளிந்த எஞ்நெஞ்சு-அவரைப் பிரியாரென்று தெளிவுற்றிருந்த என் மனம், அடுபோர் வீயா விழுப்புகழ்-அடும் போரிணையும் நீங்காத சிறந்த புகழினையும், விண் தோய் வியன் குடை-வானை அளாவிய பெரிய குடையினையுமுடைய; கழுவுள்-கழுவுள் என்பானுடையதும், ஈர் எழு வேளிர் இயைந்து ஒருங்கு எறிந்த-பதினான்கு வேளிர் ஒருங்குகூடித் தாக்கியது மாகிய, காழர்போல-காழரைப்போல, கலங்கின்று-கலங்கா நின்றது;

1-6. திதலை மாமை தளிர் வனப்பு அமுங்க-தேமலுடன் கூடிய எனது மாமை நிறமும் தளிர்போலும் அழகும் கெட்டொழிய, புதல் இவர் பிரின் எதிர்மலர் கடுப்ப-புதர்களிற் படர்ந்த பிரக்கினது புதிய மலரை யொக்க, பசலை பாய்ந்த நுதலேன் ஆகி-பசலை பரந்த நெற்றியை யுடையேன் ஆகி, எழுது எழில் மழைக்கண் கலுழ-ஒவியம் வல்லார் பார்த்து எழுதுதற்குரிய அழகிய குளிர்ந்த கண் அழ, நோய் கூர்ந்து-துன்பம் பெருகி, ஆதிமந்தியின் அறிவு பிறிதாகி-ஆதிமந்தி போல அறிவு திரிந்து, பேதுற்றிசின்-யான் மயங்கியுளேன்.

(முடிபு) தோழி காதலர் காடிற்றந்தனர் ஆதலின், நெஞ்சு காழர் போலக் கலங்கின்று; (அவர் இன்னும் வந்திலாமையால்) வனப்பு

ஓம்பியது, அக் களவொழுக்கத்தைத் தலைமகன் வரையவந்து மாட்சிமைப் படுத்தும் துணையும் இடையீடின்றிக் குறிவழி யொழுகித் தலைமகளை ஓம்பின தன்மையாகவும் உள்ளுறை யுவமம் கொள்க' என்பர், இராசகோபால ஐயங்கார்.

161. பாலை

(பிரிவுணர்த்திய தோழி, தலைமகனது வேறுபாடு கண்டு முன்னமே உணர்ந்தாள் நம்பெருமாட்டியென்று தலைமகனைச் செலவு விலக்கி யது.)

வினைவயின் பிரிதல் யாவது வணர்சுரி
வடியாப் பித்தை வன்கண் ஆடவர்
அடியமை பகழி ஆர வாங்கி
வம்பலர்ச் செருத்த அஞ்சுவரு கவலைப்
படுமுடை ¹நசைஇய வாழ்க்கைச் செஞ்செவி 5
எருவைச் சேவல் ஈண்டுகிளை பயிரும்
வெருவரு காணம் நீந்திப் பொருள் புரிந்து
இறப்ப ²எண்ணினிர் என்பது சிறப்பக்
கேட்டனள் கொல்லோ தானே தோட்டுஆழ்பு
சுரும்புண ஒலிவரும் இரும்பல் கூந்தல் 10
அம்மா மேனி ஆயிழைக் குறுமகள்
சுணங்குசூழ் ஆகத்து அணங்கென உருத்த
நல்வரல் இளமுலை நனையப்
³பல்லிதழ் உண்கண் பரந்தன பனியே.

-மதுரைப் புல்லங் கண்ணனார்

(சொ-ள்.) 9-14. (தலைவ!) சுரும்பு தோட்டு ஆழ்பு உண வண்டுகள் மலரிதழுட்புக்குத் தேனையுண்ண, ஒலிவரும் இரும் பல் கூந்தல்-தழைத்த கரிய பலவாய கூந்தலையும், அம் மா மேனி- அழகிய மாமை நிறமுடைய மேனியையும், ஆய் இழை-ஆய்ந்த அணிகளையுமுடைய, குறுமகள்-இளையளாய தலைவியின் சுணங்கு சூழ் ஆகத்து-திதலை படர்ந்த மார்பின்கண் அணங்கு என உருத்த -வீற்றுத் தெய்வமென உருக்கொண்ட, நல் வரல் இளமுலை நனைய-நல்ல வளர்ச்சியை யுடைய இளைய முலைகள் நனைய, பல் இதழ் உண்கண்-பல இதழையுடைய நீலப்

(பாடம்) 1. நசைஇய வாழ்கட். 2. எண்ணினர்
3. பல்லிதழ் மழைக்கண்.

பூப்போன்ற மையுண்ட கண்கள், பனி பரந்தன -நீர் பரந்தொழுகின;

1-9. வணர் சுரி வடியாப் பித்தை வன்கண் ஆடவர்-வளைந்து சுருண்ட கோதப்பெறாத மயிரினையுடைய கொடிய மறவர்; அடி அமைபகழி ஆர வாங்கி-குதை யமைந்த அம்பினை முழுதும் இழுத்து விடுத்து, வம்பலர்ச் செகுத்த அஞ்சுவரு கவலை-வழிச் செல்லும் புதியரைக் கொன்ற அச்சம் தோன்றும் கவர்ந்த நெறியில், படுமுடை நசைஇய வாழ்க்கைச் செம் செவி எருவைச் சேவல்-பொருந்தும் முடை நாரும் புலாலை விரும்பியுண்ணும் வாழ்க்கையினையுடைய சிவந்த செவியையுடைய பருந்தின் சேவல், ஈண்டு கிளை பயிரும்-நெருங்கிய தன் சுற்றத்தினை அழைக்கும், வெருவரு கானம்-அச்சம் தோன்றும் கானத்தை, பொருள் புரிந்து-பொருளை விரும்பி, நீந்தி இறப்ப எண்ணினிர் என்பது-கடந்து செல்ல எண்ணினிர் என்பதை, தான் சிறப்பக் கேட்டனள் கொல்-அவள் முன்னரே நன்கு கேட்டுளாளோ? (ஆயின்);

1. வினைவயிற் பிரிதல் யாவது-நீர் எண்ணியாங்கு பொருளீட்டும் வினையின்கண் அவளைப் பிரிந்து செல்லுதல் யாங்ஙனம் இயல்வதாகும்? இயலாதுகாண்.

(முடிபு) குறுமகள் ஆகத்து முலை நனைய கண் பனி பரந்தன; வெருவருகானம் பொருள் புரிந்து இறப்ப எண்ணினிர் என்பது, தான் சிறப்பக் கேட்டனள் கொல்லோ? (ஆயின்) வினைவயிற் பிரிதல் யாவது?

(வி-ரை.) சேவல் முடையை உண்டற்குக் கிளையைப் பயிரும் என்க. அணங்கு-வீற்றுத் தெய்வம். அது முலையிடத்திருக்கு மென்பது, 'ஆமணங்கு குடியிருந் தஞ்சுணங்கு பரந்தனவே' என்பதனாற் பெறப்படும். கண் பனி பரந்தன என்பது, இடத்தினிகழ் பொருளின் தொழில் இடத்தின்மேல் நின்றது.

162. குறிஞ்சி

(இரவுக்குறிக்கண் தலைமகனைக் கண்ணுற்று நீங்கிய தலைமகள் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.)

கொளக்குறை படாஅக் கோடுவளர் குட்டத்து
அளப்பரி தாகிய குவையிருந் தோன்றல்

1. சீவக 171.